

Smith, Herry Cubit, Jan Langloy, Samuel Cutmans, John Shephard, Willem Harris, Richard Lincoln, Robbert Bayley, Thomas Carter, Edmund Berrit, William Atkinson, Robert Downing, John Browne en John Irish. In de Koestraat bevonden zich in de eerste helft der 17de eeuw de huizen, „daer uythangt de Coninck van Engelandt”, „het wapen van Schotland” en „daer Londen uythangt”. Daar woonde ook in het huis „de Walvisch”, in de Koestraat w.z., het tweede huis van de Nieuwehaven, de Engelsche koopman Mr. William Hempsted, die evenals vele andere Courtleden gebruik gemaakt schijnt te hebben van het hun door de vroedschap verleende vrijgeleide en naar Engeland teruggekeerd te zijn. Het huis bleef echter bewoond en wel door Mrs. Eton, de weduwe van den Engelschen of Schotschen koopman Robert Eton ¹⁾.

Het was in den oorlogstijd den Engelschen alhier wel geraden zich met de politiek weinig te bemoeien en vooral zich te onthouden van daden of woorden, die den Hollanders in hun nationaal gevoel konden kwetsen. Naar het schijnt is Mrs. Eton niet zoo verstandig geweest. Als een loopend vuurtje tenminste ging het praatje rond, dat zij gezegd zou hebben „dat sy het hout wel wilde geven om den admiraal (d.w.z. Tromp) te branden”. Een dergelijke belediging van den man, wiens dood het geheele Nederlandsche volk in rouw dompelde, was meer dan de volksstemming op dat oogenblik kon verdragen. Niets zou in staat geweest zijn om het meer tot razernij te brengen. Met onderzoek of de minachtende woorden werkelijk gebezigd waren hield men zich niet op. Het Hollandsche volk, bekend om zijn phlegma, heeft als het overprikkeld is evenmin geschroomd om het lynchrecht toe te passen als andere minder koelbloedige volkeren, al is dan ook doodslag niet altijd het gevolg daarvan geweest. Joelend en tierend ging het naar de Koestraat en de scheldwoorden en verwenschingen aan het adres van de Engelsche weduwe beloofden haar niet veel goeds, indien zij het ongeluk had in de handen van het woedende volk te vallen. Gelukkig was de hoofdofficier of baljuw al heel spoedig met zijn dienaren op het rumoer afgekomen en kon deze moord en doodslag verhoeden, doch de eens

---

1) In het doopregister der Schotsche gemeente wordt de doop vermeld van Lydia, daughter to Robert Eatoun op 6 Nov. 1644 en van Martha, daughter to Robert Eatoun and Johan Eatoun op 6 Januari 1647.